

יועציו של דויד בךגוריון מעיינים באפשרות שראשי הממשלה יפנה אישית לאומה, מעל גלי הראדיו, כדי להסביר את עמדתו בפרשת לבון. במקרה זה יפנה ביג' אל הציבור בקריאה שיתן אמון במוסדות הסגורים המספלים בפרשה זו ולא יתפס ל"דיעות בלתי-מוסמכות". הוא לא יזכיר את שמעון פרס אישית, אולם יהיה בכך נסיון לשמור על מעמדו מול הדרשה הגואה לטקור.

צפה להופעת משה שרת בפני ועדת החוץ והביטחון בפרשת לבון. שרת, שכיחן כראש-ממשלה בתקופה בה הוחז לבון מתפקידו כשר הביטחון עסוי לשמש כגורם מכריע לסובת מזכיר ההסתדרות, לגרום סופית להזחתו של פרס, אותו הוא שוטם אישית.

פרשת לבון תפתח למערכה של התקפות והאשמות גלויות, משני הצדדים. לצורך זה ינסו שני הצדדים לגייס לשרותם את העתונאים המקורבים להם, בהבינם כי ההכרעה לא תיפול בהעדות סגורות

בלבד, אלא בעיקר בדעת הקהל. בין השאר, שוב יתרבו הידיעות על פעילותו הביטחונית של שמעון פרס, שיארח עתונאים בטיורים, בסחוניים, מיד עם שובו ארצה.

מסתמנת שוב האפשרות כי האוצר יחליט על פיהות ערך הלירה. אחרי שבשבוע האחרון פירסם צו על הצמדת ההלוואות למועד קצר לשער הדולאר מבלי שהדבר יעורר תגובה ציבורית, רוחות הדעה באוצר כי כדאי לנצל את המולת פרשת לבון כדי לבצע את הפיהות.

תיכנן מחדש לחלוטין של מכסות המים והקרקע למשק ההר יוכן בקרוב. התיכנן נוגע בכ-100 ישובים, שהמיכסות שנועדו להם

(המשך מעמוד 9)

כרישול הופעתו ובעובדה שלדבריו אין לו רכוש עלי אדמות זולת הבגדים המרו-פטים שהוא לובש על גופו, מקפיד מרוז על גינונים חיצוניים, שומר על כך שמקטרתו תהא תקועה בכל עת בנפשו, בלוריתו תיפול כרישול אלגנטי על מצחו.

השותף נזרק. כאשר זווו חילק את שאיפותיו עם חברו מרוז, אשר במרתפו התגורה, קפץ השחקן-המלמד על המציאה. הוא קיבל ללא ניד עפעף את הערכתו של זווו («כל העסק לא יעלה אלא 300 לירות במזומנים»), ניגש עם חברו לייסוד המועדון. לילה בהמי.

התוכנית היתה יפה. ההערכה — בלתי מדוייקת. 300 הלירות של הביטניק הדיוני גופי הפכו, הודות לטיפולם של השניים ולמציאות הכלכלית האכזרית, ל-2000 לירות. איילכך פנו לשותף שלישי — מבקרו ה-קולנועי של היומן על המשמר, עזריה במאי של הסרט חולות לזהטים ועורך יר-חון קולנועי, דויד גרינברג.

גרינברג היה נכון, הסכים לתרום לעסק שיפוזן חלקי של המקום. אולם בשלב זה הוברר כי יהיה צורך, לכל הפחות, בהש-קעה של 3000 לירות.

בשלב זה כבר היו קופצים רבים על המ-ציאה. ביניהם: מוזריכסית אהרון («אהרלה»)

אולם השערוריה שפרצה עם היוקו של זווו, פנייתו של תדמור לציור-הדיון דן פון חיול לייצגו והפיכת המרתף שברחוב דיש-ראליס השקט להעתקיוטא של כסית ו-בכחוס, עניינו דווקא את בטלני דיונגוף ה-מיקצועיים, ולא רק אותם. דייירי הסכיבה הטילו השבוע מצור על המועדון האמנותי, בו רוקדים לצלילי פסנתר ושירת הגיטאריס-טית של מועדון התיאטרון לשעבר, שפכו דליימים על באייהמקום, היכו אמנים ובטי-לנים כאחד, הציבו כרזות מעליבות בפתח המקום.

עתה מהמרים אנשי הרחוב הנוצץ של תל-אביב בינם לבין עצמם מה יקרה קודם: סגירת זווו על-ידי הרשות העירונית. הגשת צו-על-תנאי מצד זווו על פתיחת זווו בלי זווו, או פרישת אחד מהשותפים הרבי-גוניים של המקום.

משפט

מצב חמור מאד

שופט השלום דוב זוהר הקדיר את פניו. הערבי הצעיר (18) שניצב לפניו הואשם על-ידי המשטרה בעבירה מוסרית חמורה. באחד מלילות חודש יוני, בשעת הצות, פנה אל ציפורה חקלסון, שחיכתה לחברה ב-רהוב שדרות ירושלים בילו, רמז לה בידי רמוזים בלתי מוסריים והציע לה תשלום, אם תסכים לבוא עמו במגע מיני.

«אני מודה באשמה», ענה ללא התרג-שות הנאשם, חמאס עיסא בן כפר תמרה, העובד כמלצר במסעדה יפואית.

התובע, השוטר פואר סחייק, חק מלפ-ניו את התיק, נשם עמוק ופתח בנאום נמלק. «כבוד השופט», פנה סחייק אל זוהר, «אני מבקש להעניש את הנאשם בכל חומרת הדיון. הגענו למצב כזה, שנערה הגונה פוחרת לצאת בלילה לבדה לרחוב מפתח ש-ייטפלו אליה». לשאלת השופט אם יש ל-נאשם הרשעות קודמות, ענה סחייק: «אין לו הרשעות קודמות. אבל כמו שאמרת — המצב חמור».

בפנים חמורות פנה זוהר אל הנאשם, נתן לו את רשות הדיבור. עילא לא האריך. «זאת בחורה זונה», אמר בשקט, «הלכתי אתה הרבה פעמים».

השופט נראה מופתע. «האם ידוע לך משהו על עובדה זו?» שאל את סחייק. השוטר קם ממקומו: «אני מכיר את התיק ולא ידוע לי מאומה על כך». קול צחוקם הלעגני של יתר השוטרים באולם השתיק את דבריו. סחייק ישב במקומו מבוויש. השופט מדד את הבעות פניהם של יתר השוטרים, שכיריו את חקלסון היטב, שאל את עיי-סא: «אתה נשוי?» «רוק», ענה עיסא. פסק זוהר: «או תשלם חמש לירות ותלך».

תעלולים

דילוגי קיבה

«לא רוצה לאכול מרק» התעקש עזוי כהן, בן השבע, כאשר הגישה לו אמו, ליוה מהן, משיכון צבא הקבע ברמת-השרון, את ארוחת הצהרים. כשהוגשה המנה השי-גיה, בשריוף, שוב התעקש עזוי וסייר לגעת באוכל. כל הפצרותיה של האם לא הועילו. עזוי לא רצה לאכול. והיו לו סיבות טובות לכך.

ימים מספר קודם לכך שמע עזוי מחבר סיפור שהלחיב את דמיונו: «בצרפת אוכלים שבולונים וצרפרעים», אמר החבר בסוד. עזוי החליט לנסות. הוא הצליח לתפוס קר-דה, הכניס אותה לקופסה ודאג לספק לה נמלים ומקקים כדי שלא תגוע ברעב. למחרת, כאשר הבחין בסיר המרק ששפתה אמו על הכיריים, ניצל את העדרותה מ-המיטבה, מיהר להכניס את הקרפדה לתוך המכסה כדי שהקרפדה לא תקפץ החוצה. כאשר הורידה אמו את הסיר מעל לאש, הוציא עזוי בהחבאת את הקרפדה המבושלת. יצא החוצה כדי לטעום את המאכל מלהיב-הדמיון. הנגיסה הראשונה היתה מספקת. המאכל לא מצא חן בעיניו של הילד והוא זרק את הקרפדה הממת. בארוחת-הצהרים סירב לגעת במרק ובעוף.

אולם הרוי, שטרם ידעו על מעשה ה-צפרדע, אכלו את המרק והעוף. כעבור שעות ספורות החלו חיים ברע, הובלו לבית-החולים שם נערכה להם שטיפת-קיבה. רק בתווך הביתה החלו ההורים להתעניין ממה בעצם הורעלה קיבתם. את הפיתרון סיפק מיד עזוי בן השבע, ששאל בתמימות: «אולי זה מהצפרדע?»

«הרימו את המסך!»

לוי, שהיה מוכן להשקיע עוד 3500 לירות, עבור 25 אחוז מהעסק. דבר זה העלה את ערכו של מועדון זווו המיועד ל-14 אלף לירות, לפני שנמזגה כוסית היישי הראשונה ליד דלפקו, ולפני שהושג רישון עירוני.

הדבר שיחרר את ראשי מרוז וגרינברג. הם החלו להרהר שנית בכל העניין, נזכרו שזווו עצמו, שהיה חייב להכין, לפי התוכנית הראשונה, כמנהל המקום, אינו תורם כסף לעסק כה מפואר. המסקנה: להפחית מהשקעתו — התיאורטית — להע-מידו כשותף ב-10 אחוז בלבד ולשלם לו נוסף לכך משכורת חודשית.

זווו רגז, בעט — אך השלים עם המ-ציאות. אולם שעה שנאות לאולטימטום של שותפיו הבהמיים, כבר היה מאוחר מדי. השניים החליטו להפחית את חלקו עוד יותר ולהוציאו מן השותפות ומן העסק.

לכר על הפך. ערב ראש השנה פתח זווו את שערי המועדון לקהל הרחב עד מאוד. בפתח המרתף, ששוקף במתכונת באר רגילה, עמד צעיר בלונדי, רשם במח-ברת לבנה את שמות הנוכחים. לידיהם תחב כרטיס-חבר של מועדון בימה והישק, ש-הקנה לכל הבא למקום את הנוכח לשלם לירה וחצי עבור כוסית משקה.

בפנים, קיבל את הקהל יהושע קופרשטוק, ממנהלי מועדון-הלילה הירושלמי בכחוס, שהציע בינתיים את שירותיו לשותפים גריני-ברג ומרוז.

לפי התיכנן הקיים אינן מסוגלות להבטיח להם קיום מינימלי הוגן. דבר זה בא כדי למנוע התמודדות כללית של אנשי המושבים, העשויים להתבטא בנסייט כפרים שלמים ובהפגנות-דמים של התושבים בערים הגדולות.

סיכסוך חריף עלול לפרוץ בין מועצת הלול לבין מספר ישובים צעירים. מועצת הלול סומדת לפנות בדרישה אל אותם ישובים שיצמצמו את הלולים הגדולים שלהם, להריחם להתחיל בפיתוח ענפי משק חדשים.

תוספת כוח-אדם רצינית צפויה למשרד של פרקליט מחוז ירושלים בעתיד הקרוב. התגבורת: עוזר פרקליט מחוז תל-אביב הצעיר והמצטיין איתמר פלפל, העומד לקבל מינוי כסגנו של עוזא הדיה, פרקליט מחוז ירושלים.

צפה להתפתרותו של מאמץ הניבחרת גיולה מאנדי ולחזרתו להונגריה, באם ניבחרת הכדורגל הישראלית לא תביא עמה בשובה מסיאל את גביע אסיה.

אחרי ששתי קבוצות הכדורגל הבלתי תלויות בליגה הלאומית, שמשון ובנייהודה, סיפחו את עצמן למעשה לאגודות הגדולות, לא תשאר גם קבוצת מכבי יפו, שפרשה ממרכז מכבי, בלתי תלויה. אחרי שמשון הנוטה להפועל, ובנייהודה הנוטה למכבי, תתקרב גם אגודת מכבי יפו למרכז הפועל. תמורת התקרבות זו הובטחה לקבוצה הלוואה כספית.